

Sygn. akt II K 197/14

1 Ds. 195/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora: ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 27.11.2014r., 20.01.2015r., 14.04.2015r., 05.05.2015 r., 09.06.2015r., 28.07.2015r., 01.10.2015r., 27.10.2015r.

sprawy **Z. K. (K.)**

syna J. i T. z d. K. (...)

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w okresie od lipca 2013 r. do 05 lutego 2014r. w B. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał kilkunastu kradzieży mienia w postaci wyposażenia dawnych chlewni – kabli elektrycznych miedzianych, rur, zaworów miedzianych i mosiężnych i ołowianych, stanowiących wyposażenie rozdzielni energetycznych, pomp, skrzynek sterowników, dmuchaw nagrzewających o łącznej wartości złomowej 4.280 zł 75 gr oraz w dniu 31 stycznia 2014 r. dokonał kradzieży podstawy – łoża pod karabinek pneumatyczny i stalowego celu (...) w kształcie wiewiórki o wartości 300 zł oraz w dniu 5 lutego 2014 r. usiłował dokonać kradzieży 10 kg przewodów elektrycznych o wartości 100 zł z rozdzielni energetycznej lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż został zatrzymany przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę A. C.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **Z. K.** za winnego tego, że w okresie od początku lipca 2013 r. do 05 lutego 2014r. w B. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał oraz usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy stanowiących wyposażenie budynków chlewni należących do A. C., o łącznej wartości nie mniejszej niż 4.680,75 zł, i tak:

- w okresie od początku lipca 2013r. do 31 stycznia 2014r. kilkunastokrotnie zabrał w celu przywłaszczenia rzeczy w postaci miedzianych kabli z instalacji elektrycznej, rur, zaworów miedzianych i mosiężnych, elementów miedzianych, aluminiowych i ołowianych stanowiących części składowe szaf sterowniczych, nagrzewnic, agregatu prądotwórczego oraz spawarki wirowej o łącznej wartości nie mniejszej niż 4.280,75 zł,
- w dniu 31 stycznia 2014 r. zabrał w celu przywłaszczenia łożo pod karabinek i blaszany cel (...) w kształcie wiewiórki o łącznej wartości 300 zł,

- w dniu 5 lutego 2014 r. usiłował zabrać w celu przywłaszczenia przewody elektryczne o wartości 100 zł, wymontowane uprzednio z szafy sterowniczej, lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż został zatrzymany,

przy czym swoim zachowaniem spowodował jednocześnie zniszczenie wyposażenia chlewni w postaci 13 szaf sterowniczych, 24 szafek sterowniczych do klimatyzacji, szafy sterowniczej do suszarni, 12 szt. zestawów filtrów do dozowania wody i witamin, 2 szt. szaf sterowniczych do zadawania paszy na mokro, agregatu prądotwórczego 25 kW, instalacji elektrycznej w chlewniach, 4 szt. nagrzewnic 18 kW oraz spawarki wirowej 11 kW, na łączną kwotę nie mniejszą niż 55.000 zł, czym działał na szkodę A. C., tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **Z. K.** wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **Z. K.** do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. C. kwoty 59.280,75 zł (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych siedemdziesiąt pięć groszy);

IV. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych ujętych pod poz. 1 – 11 oraz 13 – 15 w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) k. 38 a.s., przechowywanych magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej, poz. (...)ks. dowodów rzeczowych;

V. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca A. C. dowód rzeczowy ujęty pod poz. 12 w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...)k. 38 a.s., przechowywany magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej, poz. 17/14 ks. dowodów rzeczowych;

VI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca M. O. dowody rzeczowe ujęte pod poz. 1, w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...), k. 39 a.s., przechowywane w aktach sprawy na k. 28;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **Z. K.** na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności, na wypadek zarządzenia jej wykonania, okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 05.02.2014r. do dnia 07.02.2014r., odpowiadający dwóm dniom kary pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **Z. K.** na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. C. kwotę 1.008 zł (tysiąc osiem złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu;

IX. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego **Z. K.** kosztami postępowania a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 300 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

A. C. od 2002r. jest właścicielem gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości B. przy ulicy (...). Na jego terenie znajduje się trzynaście chlewni stanowiących budynki o wymiarach ok. 16 m na 100 m. Całość kompleksu powstała w latach 70. Po jego zakupieniu A. C. wraz z ojcem P. C. podjęli się odnowienia budynków w związku z planowanym rozpoczęciem produkcji trzody chlewnej. Trzy budynki chlewni zostały w całości wyremontowane, a pozostałe jedynie częściowo. Do podjętej w latach 2009 – 2011r. hodowli świń przeznaczonych zostało pięć chlewni. Zostały one przystosowane do wymogów weterynaryjnych, wykonano w nich nowe instalacje elektryczne, wyremontowano szafy sterownicze, zamontowano systemy zadawania pasz.

Dowód:

zeznania świadka A. C., k. 2, 22, 150v – 152,

zeznania świadka P. C., k. 152v – 153,

kserokopie dokumentów zakupów, k. 117 – 118, 119 – 149.

protokół oględzin, k. 155- 159.

W 2011r. A. C. w związku z chorobą stada był zmuszony czasowo wstrzymać produkcję zwierzęcą. Od tego czasu budynki chlewni pozostawały puste, nie była w nich prowadzona żadna działalność. Teren gospodarstwa (...) w B. przy ulicy (...), pozostawał ogrodzony wysokim płotem z zamykaną bramą.

Dowód:

zeznania świadka A. C., k. 2, 22, 150v – 152,

zeznania świadka P. C., k. 152v – 153,

protokół oględzin, k. 155- 159.

Na początku lipca 2013r. oskarżony Z. K. pojechał rowerem na wysypisko śmieci w B. w celu zbiórki złomu. W związku z tym, że nie znalazł żadnych surowców, postanowił udać się na teren chlewni przy ul. (...). Oskarżony pokonał ogrodzenie i wszedł do jednego z budynków, który uległ spaleni. Z. K. zabrał z hali miedziane przewody elektryczne oraz mosiężne zawory, które tego samego dnia sprzedał na skupie złomu. Postanowił on, że dopóki nie znajdzie stałej pracy, będzie pozyskiwał aluminium i metale kolorowe z terenu chlewni.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. K., k. 32, 65, 101 – 103,

protokół wizji lokalnej wraz z materiałem poglądowym, k. 41 – 45.

Od tego czasu oskarżony kilkunastokrotnie w ciągu dnia udawał się na teren gospodarstwa rolnego w B. przy ul. (...). Na miejscu dostawał się on w nieustalony sposób do chlewni, skąd następnie demontował metalowe elementy stanowiące części składowe instalacji elektrycznych i wodnych poszczególnych budynków, które następnie zabierał ze sobą. Były to m.in. kable, rury, zawory, części składowe szaf sterowniczych, nagrzewnic, agregatu prądotwórczego oraz spawarki wirowej.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. K., k. 32, 65, 101 – 103,

zeznania świadka A. C., k. 2, 22, 150v – 152,

zeznania świadka P. C., k. 152v – 153,

protokół wizji lokalnej wraz z materiałem poglądowym, k. 41 – 45,

protokół oględzin, k. 155- 159.

Waga elementów zabranych przez oskarżonego, które były wykonane z miedzi wyniosła w sumie 206,4 kg, z mosiądzu - 35,5 kg, z aluminium - 37 kg, zaś z ołowiu - 51,4 kg. Łączna wartość tych przedmiotów, stanowiąca ich wartość złomową była nie mniejsza niż 4.280,75 zł. Kwotę tę Z. K. uzyskał ze sprzedaży skradzionych rzeczy w punkcie

skupu złomu (...) S.C. w K.. Poszczególne transakcje miały miejsce bezpośrednio po kradzieży, nie później niż kilka dni po jej zaistnieniu. Z. K. dokonał łącznie jedenastu sprzedaży rzeczy zabranych z chlewni należących do A. C. w dniach: 05.07.2013r., 16.08.2013r., 05.09.2013r., 12.09.2013r., 17.09.2013r., 07.11.2013r., 02.12.2013r., 09.12.2013r., 21.12.2013r., 28.12.2013r. i 21.01.2014r.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. K., k. 32, 65, 101 – 103,

zeznania świadka T. K., k. 204 – 205,

protokół zatrzymania rzeczy, k. 25 – 27,

umowy kupna sprzedaży, k. 28.

W dniu 31 stycznia 2014r. Z. K. po raz kolejny poszedł na teren chlewni przy ul. (...) w B.. W tym dniu zabrał on z jednego z budynków łożę pod karabinek i blaszany cel (...) w kształcie wiewiórki o łącznej wartości 300 zł. Oskarżony nie zdecydował się na sprzedaż tych rzecz na złom i schował je w swoim domu przy ul. (...) w K..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. K., k. 32, 65, 101 – 103,

zeznania świadka A. C., k. 2, 22, 150v – 152,

protokół zatrzymania rzeczy, k. 9 – 10,

protokół zatrzymania rzeczy, k. 25 – 27.

W dniu 05 lutego 2014r. Z. K. ponownie udał się na teren gospodarstwa (...) w B., celem dokonania kradzieży. Oskarżony miał ze sobą plecak z narzędziami niezbędnymi do demontażu elementów wyposażenia, tj. młotek, szcypce do drutu, dwa wkrętaki, jeden wkrętak z próbnikiem prądu, rękawiczki robocze, kombinerki, klucz francuski, dwa klucze płaskie, siedem kluczy płaskich dwustronnych, klucz do świec. Z. K. dokonał zniszczenia jednej z rozdzielni w ten sposób, że wyrwał z niej przewody elektryczne ze stycznikami o łącznej wadze około 10 kg oraz potłukł bezpieczniki, zabierając ich oprawki. Rzeczy te o wartości 100 zł oskarżony schował do reklamówki, którą pozostawił w chlewni nr 2, zaś sam poszedł do chlewni nr 1 w celu zabrania pozostałych rzeczy. Oskarżony zdążył zdemontować i schować do plecaka zawór mosiężny i zawór kulowy $\frac{3}{4}$ cala, gdy do chlewni nr(...) wszedł A. C..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. K., k. 32, 65, 101 – 103,

zeznania świadka A. C., k. 2, 22, 150v – 152,

protokół zatrzymania rzeczy, k. 15 – 18.

Zauważywszy pokrzywdzonego Z. K. próbował uciec, lecz został przez niego zatrzymany. A. C. zawiadomił telefonicznie Komendę Powiatową Policji w Ś. o schwyтaniu sprawcy kradzieży i do czasu przyjazdu patrolu przebywał wraz z oskarżonym, uniemożliwiając mu oddalenie się z miejsca zdarzenia.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. K., k. 32, 65, 101 – 103,

zeznania świadka A. C., k. 2, 22, 150v – 152,

zeznania świadka P. B., k. 190v – 191,

zeznania świadka P. N., k. 210v – 211.

Sposób w jaki oskarżony w okresie od początku lipca 2013r. do 05 lutego 2014r. zabierał poszczególne elementy metalowe z terenu chlewni A. C., skutkowało jednoczesnym zniszczeniem wyposażenia, z którego były one demontowane. I tak oskarżony zniszczył łącznie 13 szaf sterowniczych, 24 szafki sterownicze do klimatyzacji, szafę sterowniczą do suszarni, 12 szt. zestawów filtrów do dozowania wody i witamin, 2 szt. szaf sterowniczych do zadawania paszy na mokro, agregat prądotwórczy 25 kW, instalację elektryczną w chlewniach, 4 szt. nagrzewnic 18 kW oraz spawarkę wirową 11 kW. Suma szkód spowodowanych przez oskarżonego wyniosła nie mniej niż 55.000 zł.

Dowód:

zeznania świadka A. C., k. 2, 22, 150v – 152,

zeznania świadka P. C., k. 152v – 153,

częściowo opinia biegłego J. O., k. 244 – 255, 266v.

Oskarżony Z. K. ma 38 lat, jest żonaty, posiada na utrzymaniu dwoje dzieci. Uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 2.300 zł. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. K., k. 32, 65, 101 – 103,

notatka urzędowa na podstawie art. 213 § 1 k.p.k., k. 33,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 59, 94.

Oskarżony Z. K. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Podał, że nie więcej niż piętnastokrotnie zabierał z chlewni w B. elementy wykonane z metali kolorowych a następnie sprzedawał je na skupie złomu w K.. Stwierdził, że w jego ocenie wartość szkody wskazana przez pokrzywdzonego jest zawyżona z uwagi na zły stan urządzeń z których dokonywał kradzieży.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił przede wszystkim w oparciu o wiarygodne zeznania świadków A. C. i P. C., którzy przedstawili sposób działania oskarżonego, a w tym skradzione przez niego rzeczy oraz zakres szkód jakie wyrządził on w wyposażeniu chlewni. Jako zasługujące na uwzględnienie sąd ocenił także zeznania świadków P. B., P. N. oraz T. K., przy czym nie wnosiły one do sprawy istotnych okoliczności.

Przy odtworzeniu stanu faktycznego sąd miał także na uwadze zgromadzone w toku postępowania dowody o charakterze materialnym, wyszczególnione w pierwszej części uzasadnienia. Sąd dał im wiarę jako w pełni wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując podstaw do podważenia ich wiarygodności. W tymże zakresie sąd wziął pod uwagę w szczególności opinię biegłego z zakresu wyceny maszyn i urządzeń mgr. inż. J. O., opierając się na sporządzonej przez niego kalkulacji. Zdaniem sądu wycena wartości rynkowej poszczególnych urządzeń dokonana przez biegłego, na podstawie danych podanych przez A. i P. C. (k. 171, 241 – 242), pozostawała miarodajna dla stwierdzenia wysokości szkody wyrządzonej przez oskarżonego. Jednocześnie sąd nie wziął w tym zakresie pod uwagę kosztorysu robót montażowych który został przez biegłego określony wyłącznie hipotetycznie.

Określając wartość uszkodzeń w wyniku kradzież dokonanej przez Z. K., sąd pominął w całości opinię wydaną przez biegłego R. G.. Zajmując powyższe stanowisko sąd miał na uwadze to, że dokonana przez niego wycena nie została w żaden sposób uzasadniona, recypowała w istocie wyłącznie dane podane przez P. C..

Oceniając z kolei wyjaśnienia oskarżonego Z. K., sąd wziął je pod uwagę w takim zakresie, w jakim korespondowały one z zeznaniami świadków A. C. i P. C. oraz zgromadzonymi w sprawie dowodami o charakterze materialnym. Dając co do zasady wiarę relacji oskarżonego, przyznającego się do zarzucanego mu czynu, sąd uznał iż kwestionowanie przez niego zakresu dokonanych zniszczeń w wyposażeniu chlewni, stanowi wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy sąd uznał iż Z. K. zrealizował swoim zachowaniem znamiona czynu kwalifikowanego kumulatywnie z art. 278 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Ustalając popełnienie przez Z. K. jednego przestępstwa sąd miał na uwadze to, że stanowił on czyn ciągły z art. 12 k.k. Oskarżony podejmując kolejne zachowania – wyczerpujące znamiona opisanych powyżej występków, działał bowiem w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu. Z. K. podjął bowiem na początku lipca 2013r. decyzję o tym, że do czasu znalezienia pracy będzie uzyskiwał środki utrzymania zabierając elementy metalowe z wyposażenia chlewni w B.. Zgodnie z podjętym postanowieniem oskarżony dokonywał cyklicznie zaboru w celu przywłaszczenia części metalowych z budynków A. C., a następnie sprzedawał je w punkcie skupu złomu w K.. Z. K. realizował konsekwentnie swój plan do dnia 05 lutego 2014r., kiedy to został zatrzymany „na gorącym uczynku” przez A. C.. Wziąwszy powyższe pod uwagę nie budzi jakichkolwiek wątpliwości zrealizowanie przez oskarżonego znamion występków z art. 278 § 1 k.k. w formie sprawczej jak i stadialnej usiłowania, co odnosi się do ostatniego fragmentu jego czynu z dnia 05 lutego 2014r. Dokonując wskazanych ustaleń, sąd uznał iż Z. K. zabrał oraz usiłował zabrać na szkodę A. C. rzeczy o łącznej wartości nie mniejszej niż 4.680,75 zł. Przyjmując powyższą kwotę sąd miał w pierwszej kolejności na uwadze wartość złomową rzeczy skradzionych przez oskarżonego, które zostały przez niego sprzedane na punkcie skupu złomu T. K. w sumie za 4.280,75 zł. Ponadto sąd uwzględnił w tym zakresie dodatkowo wartość rzeczy zabranych przez oskarżonego w dniu 31.01.2014r., oraz tych które usiłował on bezskutecznie zabrać dnia 05 lutego 2014r., które A. C. wycenił odpowiednio na kwotę 300 zł i 100 zł. Ustalając we wskazany sposób łączną wartość mienia stanowiącego przedmiot występków oskarżonego z art. 278 § 1 k.k., sąd uznał iż pozostaje to uzasadnione brakiem możliwości poczynienia ścisłych ustaleń co do wartości każdej z zabranych rzeczy. W tym zakresie wskazać należy iż biegły wycenił poszczególne przedmioty, które pokrzywdzony konkretnie wskazał jako skradzione przez oskarżonego (tj. zawory wodne, kabel elektryczny, luźne kable miedziane – pkt 5, 7 i 12 oszacowania k. 244 a.s.), jednakże nie stanowiły one wszystkich rzeczy zabranych przez Z. K.. Na powyższe wskazuje łączna kwota, jaką oskarżony uzyskał ze sprzedaży na punkcie skupu złomu, która przewyższa wartość opisanych powyżej przedmiotów określoną w opinii. W takiej sytuacji, sąd przyjął wielkość która pozostawała niewątpliwa w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonego Z. K., sąd w kwalifikacji prawnej przypisanego mu przestępstwa ujął także art. 288 § 1 k.k. Powyższe pozostawało w pełni uzasadnione sposobem działania oskarżonego, który dopuszczając się zaboru poszczególnych elementów metalowych dokonał jednocześnie poważnych zniszczeń wyposażenia chlewni. O dokonanej przez Z. K. dewastacji świadczą nie tylko zeznania A. C. i P. C. ale także protokół oględzin miejsca zdarzenia oraz częściowo wyjaśnienia samego oskarżonego. Z. K. mimo że kwestionował zakres zarzucanych mu zniszczeń to przyznał iż dokonał „rozbiórki” rozdzielni elektrycznych jak też demontażu elementów instalacji wodnej. Na to że dewastacja spowodowana przez oskarżonego miała znaczny rozmiar wskazuje również łączna waga skradzionych przez niego elementów z metali kolorowych, która wyniosła ponad 300 kg.

Określając wartość zniszczeń dokonanych przez oskarżonego, sąd wziął pod uwagę wycenę dokonaną przez biegłego J. O., w oparciu o dane podane przez pokrzywdzonego oraz jego ojca. Sąd uznał iż wskazany sposób oceny zniszczeń pozostaje miarodajny i uzasadniony. W ślad za biegłym sąd przyjął wartości poszczególnych urządzeń, które uległy dewastacji z pkt 1 – 4, 6, 8 – 11 wyceny – k. 244 a.s. Jednocześnie sąd pominął w tym zakresie opisane już zawory

wodne, kabel elektryczny i luźne kable miedziane, które nie zostały zniszczone lecz zabrane przez oskarżonego, a których wartość została ujęta w łącznej kwocie uzyskanej ze sprzedanych dokonanych w punkcie prowadzonym przez T. K.. Ustalając wysokość szkody wyrządzonej przez oskarżonego na nie mniejszą niż 55.000 zł, sąd pomniejszył sumę wyliczonych przez biegłego wartości poszczególnych rzeczy o 15%, mając na uwadze poczynione przez niego zastrzeżenie w pkt 12.1. opinii (k. 254 a.s.). Jednocześnie sąd pominął w tej kwocie koszt robocizny którą to biegły określił jedynie w sposób hipotetyczny.

Dokonując powyższych ustaleń, sąd uznał, że brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania aby to sam A. C. zdemontował elementy wyposażenia chlewni, wskazywane przez niego jako zniszczone przez oskarżonego. Pokrzywdzony kategorycznie zaprzeczył tej okoliczności a byłoby to zdaniem sądu nieracjonalne wzięwszy pod uwagę nakłady jakie poczynił on na odnowienie budynków. Za odmiennym wnioskiem nie przemawia w żaden sposób to, że A. C. sprzedawał w 2012r. złom stalowy oraz niewielką ilość miedzi i aluminium na punkcie skupu w K., co do których oświadczył zresztą że pochodziły z innego źródła.

Wymierzając Z. K. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za przypisane mu przestępstwo sąd baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., biorąc pod uwagę stopień zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Zdaniem sądu kara we wskazanej wysokości pozostaje adekwatna do czynu oskarżonego, uwzględnia w szczególności jego motywację ukierunkowaną na osiągnięcie bezprawnej korzyści majątkowej, wysokość szkody wyrządzonej w mieniu pokrzywdzonego, jak również długi czas popełnienia przestępstwa i sposób działania oskarżonego.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Z. K. kary pozbawienia wolności na okres trzech lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 k.k., zawieszając wykonanie kary, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, a przede wszystkim dotychczasowy sposób życia oskarżonego, który nie był karany za przestępstwa. Stosując środek probacyjny wobec oskarżonego skazanego na karę pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 1 rok, sąd zgodnie z art. 4 § 1 k.k. miał na uwadze przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przestępstwa, jako względniejsze dla oskarżonego od aktualnie obowiązujących.

W pkt. III wyroku, sąd zobowiązał Z. K. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 59.280,75 zł, na którą składa się równowartość rzeczy zabranych przez oskarżonego, które nie zostały odzyskane (4.280,75 zł) oraz kwota wyrządzonej przy tym szkody w mieniu A. C. (55.000 zł).

W pkt IV wyroku sąd orzekł przepadek przedmiotów zatrzymanych oskarżonemu, który służył do popełnienia przestępstwa, zaś w pkt V – VI rozstrzygnął o zwrocie dowodów rzeczowych, które stały się zbędne, a nie podlegały przepadkowi.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego Z. K. na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. C. kwotę 1008 zł, tytułem zwrotu poniesionych przez niego wydatków z tytułu ustanowienia pełnomocnika będącego adwokatem. Koszt ten został ustalony w stawce minimalnej zgodnie z § 14 ust. 2 pkt. 3 w zw. z § 14 ust. 7 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. 420 zł stawki podstawowej za rozprawę plus 7 x 84 zł, w związku z siedmioma dalszymi terminami rozprawy, jakie łącznie odbyły się od wniesienia aktu oskarżenia do sądu). Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia na rzecz oskarżyciela posiłkowego trzykrotności stawki minimalnej o co wnosił pełnomocnik, uznając że nie uzasadnia takiego rozstrzygnięcia niezbędny nakład pracy adwokata, jak też charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 627 k.p.k., zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania – które zostaną ustalone odrębnym postanowieniem i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy o opłatach sądowych w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 300 zł. Rozstrzygając o kosztach sądowych, sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną

oskarżonego, który osiąga dochody, w wysokości umożliwiającej mu pokrycie kosztów sądowych. Zdaniem sądu oskarżony ma realną możliwość wywiązania się z kosztów sądowych w ratach, w przypadku gdyby nie był w stanie dokonać ich jednorazowej spłaty.

SSR Radosław Gluza